

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 70. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682406352/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

Snart hørte vi Larmen af de talrige Værksteder; vi steg op til den mærkelige Jernobelisk, som Hertugen 1812 her har opreist over sin afdøde Fader; den er heel af Jern, og skal være den højeste i Tydskland. Vi skreve vore Navne paa den, med Blyant, ligesom saa mange andre havde gjort.

»At blive udødelig, det er dog en Tanke, der, selv paa det meest barnagtige, lyser frem fra det arme Menneskebryst!

Snart vil Regn og Sne udslette denne Blyants Udødelighed, og en ny Slægt vil skrive deres Navne istedet, til selv Obeliskens ogsaa blive udslettet af Tiden. Saaledes søge vi ogsaa, paa Livets Reise, at skrive vor Navn paa Verdens store Obelisk, hvor det ene Navn maa vige for det andet, til denne store Skrivetavle selv gaaer i Gruus. Gud vødd, hvilket Navn der vil staae som det sidste? Rimeligviis Bygerne-størens, der reiste den til sin egen Ære og det Heles Forskjønneise.

I *Alexisbad* vare endnu ingen Gjæster komne, de pleiede først at indtræffe i de varme Sommermaaneder. Kilden var i en tempelformet Bygning, hvor man steg ned af brede Stentræpper. Der sad en ung Pige med sin Leerkrug, det var *Rachel* ved Brønden; Manden, der rakte os Vandet, var ogsaa hvad man her i *Danmark* kalder en lang *Laban*. Skoledisciplene og jeg, stode, som tørstige Kameler, der vare trætte af Dagens Hede og Vandringen, saa vi tilsammen, fuldkomment, danede et bibelsk Malerie.

Tæt herved ligger Flekken *Hartzgerode*, her vilde jeg overnatte. Det, der meest behagede mig her, var, at Klokkeren gik til elleve om Aftenen, da jeg indtraf; jeg skulde altsaa kun være her i en fire til fem Timer. Ellers var det virkelig en rar By! – Gud bevares! Gaderne vare brolagt med sort- og hvidt-aaret Marmor.

Jeg følte en uhyre Ilen hos mig, for at komme bort igjen, ja jeg ønskede virkelig, at kunne »sove i Galop!» og faae Tiden til at løbe med i samme Tempo.